

MINISTERSTVO VNITRA
Poradní sbor ministra vnitra
ke správnímu řádu

Závěr č. 67

ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 16. 6. 2008

Možnost uplatnění stížnosti podle § 175 správního řádu vůči postupu Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových

Proti postupům Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových při správě státního majetku nelze podat stížnost podle § 175 správního řádu. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových totiž nemá při správě státního majetku podle § 11 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, postavení správního orgánu ve smyslu § 1 odst. 1 správního řádu.

Odůvodnění:

Poradní sbor se zabýval otázkou, zda je možné aplikovat ve vztahu postupům Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových (dále „ÚZSVM“) § 175 správního řádu. Konkrétně šlo o otázku, zda ÚZSVM vykonává působnost veřejné správy a zda „externě působí“ vůči veřejnosti v případech, kdy podle § 11 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, hospodaří s majetkem České republiky.

Problematikou institutu stížnosti podle § 175 správního řádu se poradní sbor v minulosti již několikrát zabýval. V odůvodnění závěru č. 8 je uvedeno, že *Ustanovení § 175 správního řádu bude již závazné i pro orgány územní samosprávy, uplatní se však pouze za předpokladu, stejně jako u ostatních správních orgánů, že je dána zároveň působnost správního řádu podle jeho § 1, tedy jestliže se bude jednat o postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob za předpokladu, že vykonávají působnost v oblasti veřejné správy.*

Veřejná správa je pak veškerá veřejnoprávní činnost správních orgánů směřující navenek vůči fyzickým a právnickým osobám a je to vše, co není zákonodárstvím, soudnictvím nebo vládou. V § 1 se jedná o tzv. výsostnou či vrchnostenskou veřejnou správu, tedy o autoritativní postup vůči adresátům veřejné správy. Veřejnou správu v tomto smyslu však ÚZSVM nevykonává.

Působnost ÚZSVM je vymezena v ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 201/2002 Sb., o zastupování státu ve věcech majetkových, ve znění pozdějších předpisů¹. Působnost ÚZSVM v oblasti veřejné zprávy (ve výše uvedeném smyslu) nevyplývá ani přímo z tohoto ustanovení, ani z ustanovení dalších, na která zákon odkazuje v § 1 odst. 2 písm. c) zákona o zastupování státu ve věcech majetkových. ÚZSVM sice podle výše citovaného ustanovení hospodaří s veřejnými prostředky (majetkem České republiky), používá přitom však výlučně soukromoprávní prostředky. Z pouhé skutečnosti, že úřad nakládá s veřejnými prostředky, nelze při absenci působnosti k výkonu „vrchnostenské“ správy vyvodit, že úřad má postavení správního orgánu ve smyslu § 1 odst. 1 správního řádu.

Na druhou stranu je však zřejmé, že činnost ÚZSVM má veřejnoprávní aspekt, jde o správní činnost, byť ne autoritativní. Právo občanů obracet se na ÚZSVM je tedy nezpochybnitelné a je zakotveno i v ústavní rovině v čl. 18 odst. 1 Listiny základních práv a svobod². Úřad působící v rámci veřejné sféry tedy musí s občany komunikovat a jejich stížnosti vyřizovat, a to podle zvláštní právní úpravy, případně podle interního předpisu, který může být ustanovením § 175 správního řádu inspirován. V případě neexistence zvláštní právní úpravy a interního předpisu bude úřad postupovat podle § 175 správního řádu analogicky, protože jiná obecná úprava vyřizování stížností není v právním řádu v současné době obsažena. O přímo aplikaci ustanovení § 175 správního

¹ (2) Úřad je orgánem České republiky (dále jen "stát"), který

a) jedná v řízení před soudy, rozhodci nebo stálými rozhodčími soudy (dále jen "rozhodčí orgány"), správními úřady a jinými orgány,

b) zpracovává právní stanoviska,

c) plní další úkoly stanovené zvláštními právními předpisy a tímto zákonem.

² Petiční právo je zaručeno; ve věcech veřejného nebo jiného společného zájmu má každý právo sám nebo s jinými se obracet na státní orgány a orgány územní samosprávy s žádostmi, návrhy a stížnostmi.

řádu však nejde. Tento postup by též neměl nahrazovat kontrolní mechanismy stanovené pro danou oblast obecně závaznými právními předpisy. Pro hospodaření s veřejným majetkem jde např. o kontrolu prováděnou Nejvyšším kontrolním úřadem na základě zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadě, ve znění pozdějších předpisů.

Výše uvedené ustanovení Listiny základních práv a svobod zakládá nepochybně právo občana na to, aby úřad působící ve veřejné sféře na jeho návrh či stížnost adekvátně reagoval i v případě, kdy ustanovením § 175 správního řádu přímo vázán není. Jinak se úřad vystavuje možné odpovědnosti za nesprávný úřední postup.